

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นของผู้ประกอบการในอำเภอบ้านแหลม แบ่งเป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์ทางด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสามารถระบุเหตุการณ์ และประเมินความเสี่ยงจากระดับความน่าจะเป็นเหตุการณ์ และผลกระทบ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรในเขตเทศบาลอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 359 คน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อแสดงผลของการศึกษาการวิเคราะห์ความเสี่ยงของการลงทุน ประกอบด้วยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่อทราบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นและผลกระทบจากการลงทุน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
1. เพศ		
- ชาย	165	46.0
- หญิง	194	54.0
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 25 ปี	62	17.3
- 25 - 30 ปี	111	31.0
- 36 - 45 ปี	105	29.2
- 46 - 55 ปี	55	15.3
- มากกว่า 55 ปี	26	7.2
3. ระดับการศึกษา		
- ระดับประถมศึกษา	74	20.6

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
- ระดับมัธยมศึกษา	112	31.2
- ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า	61	17.0
- ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	107	29.8
- สูงกว่าปริญญาตรี	3	0.8
- อื่น ๆ	2	0.6
4. อาชีพ		
- รับจ้าง/พนักงานเอกชน	139	38.7
- ค้าขาย	80	22.3
- ประมง	26	7.2
- รับราชการ	42	11.7
- ธุรกิจส่วนตัว	53	14.8
- อื่น ๆ	19	5.3
5. ระยะห่างจากอาคารเลี้ยงนกแอ่น		
- 1 – 100 เมตร	64	17.8
- 101 – 200 เมตร	80	22.3
- 201 – 300 เมตร	74	20.6
- 301 - 400 เมตร	58	16.2
- 401 - 500 เมตร	83	23.1

จากตารางที่ 14.24 พบว่าประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 359 ชุด เป็นเพศชาย จำนวน 194 คน หรือร้อยละ 54.0 และเพศหญิงจำนวน 165 คน หรือร้อยละ 46.0

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี สูงที่สุดคือร้อยละ 31.0 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 36 – 25 ปี หรือร้อยละ 29.2 ที่เหลือเป็นผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี, 46 – 55 ปี และอายุมากกว่า 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.3, 15.3 และ 7.2

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 31.2 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รองลงมาคือร้อยละ 29.8 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สำหรับ

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่า มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 20.6 และ 17.0 ส่วนที่เหลือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีและอื่น ๆ จำนวนเล็กน้อย

อาชีพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย คือ ร้อยละ 22.3 สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัวและรับราชการ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 14.8 และ 11.7 ส่วนที่เหลือเป็นผู้ประกอบอาชีพประมง และเป็นนิสิตหรือนักศึกษา

ระยะห่างของบ้านที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างประชากรกับอาคารเลี้ยงนกแอ่น พบว่า ส่วนใหญ่บ้านที่พักอาศัยอยู่ห่างจากอาคารเลี้ยงนกแอ่นประมาณ 401 – 500 เมตร สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาคือ ระยะห่างระหว่าง 101 – 200 เมตร และ 201 – 300 เมตร จำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 22.3 และ 20.6 ส่วนที่เหลือ บ้านที่พักอาศัยจะอยู่ห่างจากอาคารเลี้ยงนกแอ่นประมาณ 1- 100 เมตร และ 301 – 400 เมตร จำนวนใกล้เคียงกัน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นและผลกระทบจากการลงทุน

ตารางที่ 14.25 ตารางแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการลงทุนและผลกระทบจากการลงทุน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุน	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
1. ไม่แน่ใจว่าจะมีนกเข้าอาศัยสร้างรังและทำรายได้ได้จริง	117	32.6
2. เป็นการลงทุนที่สามารถทำรายได้ให้กับท้องถิ่นได้ในอนาคต	103	28.7
3. ทำให้ราคาที่ดินในอำเภอบ้านแหลมสูงขึ้น	73	20.3
4. ทำให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นดีขึ้น	50	13.9
5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ	16	4.5

จากตารางที่ 14.25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งถือเป็นการลงทุนใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอบ้านแหลม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ยังไม่แน่ใจว่าจะมีนกแอ่นเข้ามาอาศัยสร้างรัง และทำรายได้ได้จริง จำนวน 117 คน หรือร้อยละ 32.6 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมา คือ ร้อยละ 28.7 มีความเห็นว่าเป็นการลงทุนที่สามารถทำรายได้ให้กับท้องถิ่นได้ในอนาคต อันดับต่อมากลุ่มตัวอย่างประชากรเห็นว่า การลงทุนเลี้ยงนกแอ่น จะทำให้ราคาที่ดินใน

อำเภอบ้านแหลมสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20.3 และมีความคิดเห็นว่า การลงทุนดังกล่าวจะส่งผลทำให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นดีขึ้น ร้อยละ 13.9 ส่วนที่เหลือเป็นความคิดเห็นอื่น ๆ จำนวน ร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4.26 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ รูปร่าง ลักษณะ ของอาคารเลียนนกแอ่น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาคาร	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
1. เป็นปกติเพราะทราบอยู่แล้วว่าเป็นอาคารสำหรับเลียนนกแอ่น	208	57.9
2. เป็นสิ่งกีดขวางสายตาทำให้ภูมิทัศน์ของพื้นที่เปลี่ยนแปลง	89	24.8
3. มีความแตกต่างจากบ้านพักอาศัยควรปรับปรุงให้กลมกลืน	62	17.3

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากร ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ รูปร่าง ลักษณะของอาคารเลียนนกแอ่น พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือร้อยละ 57.9 รู้จักและทราบกันอยู่แล้วว่าอาคารที่พบเห็นนั้นเป็นอาคารสำหรับเลียนนกแอ่น รองลงมา คือ ร้อยละ 24.8 มีความคิดเห็นว่า รูปร่าง ลักษณะของอาคารเลียนนกแอ่น มีลักษณะเป็นสิ่งกีดขวางสายตา ทำให้ภูมิทัศน์ของพื้นที่เปลี่ยนแปลง ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 17.3 มีความคิดเห็นว่า รูปร่าง ลักษณะของอาคารเลียนนกแอ่น มีความแตกต่างจากบ้านพักอาศัยจึงควรปรับปรุงให้มีความกลมกลืน

ตารางที่ 4.27 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การปรับปรุงอาคารเลียนนกแอ่น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงอาคาร	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
1. ระบบกำจัดและควบคุมของเสีย	166	46.2
2. ตำแหน่งและสถานที่ตั้งของอาคาร	94	26.2
3. รูปร่าง ลักษณะของอาคาร	56	15.6
4. ขนาดและความสูงของอาคาร	43	12.0

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การปรับปรุงการก่อสร้างอาคารเลียนนกแอ่น จากตารางที่ 4.27 พบว่า ส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้ปรับปรุงระบบกำจัดและควบคุม

ของเสีย คือ ร้อยละ 46.2 รองลงมา คือ ร้อยละ 26.2 ต้องการให้ปรับปรุงเรื่องตำแหน่งและสถานที่ตั้ง โดยระบุว่า อาคารเลี้ยงนกแอ่นไม่ควรตั้งอยู่ในเขตชุมชนซึ่งเป็นบริเวณเดียวกับบ้านพักอาศัย ควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่งดังกล่าว ส่วนที่เหลือต้องการให้ปรับปรุงเรื่องรูปร่าง ขนาด และความสูงของอาคารแต่ไม่ได้ระบุว่าต้องการให้ปรับปรุงอย่างไร คิดเป็นร้อยละ 15.6 และ 12.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาวะแวดล้อมด้านเสียง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเสียงและความดังของเสียง	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
1. การได้ยินเสียงเรียกนก		
- ได้ยิน	253	70.5
- ไม่ได้ยิน	98	29.5
2. การเปิด-ปิดเสียงเรียกนกของอาคารเลี้ยงนกแอ่น		
- เปิด - ปิดไม่เป็นเวลา แต่มีปิดบ้าง	137	38.2
- เปิด - ปิด เป็นเวลา	106	29.5
- เปิดเสียงเรียกนกตลอด 24 ชั่วโมง	91	25.3
- ไม่ใช้การเปิดเสียงเรียก	25	7.0
3. ระดับความดังของเสียง		
- ทำให้เกิดมลภาวะทางเสียง	185	51.5
- ไม่ทำให้เกิดมลภาวะทางเสียง	174	48.4

การได้ยินเสียงเรียกนกแอ่น ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.5 ได้ยินเสียงเรียกนกแอ่น มีเพียงร้อยละ 29.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามเท่านั้นที่ไม่ได้ยินการเปิดเสียงเรียกนกแอ่น

เวลาการเปิด - ปิด เสียงเรียกนกแอ่นนั้น พบว่า การเปิด - ปิดเสียงเรียกนกของอาคารเลี้ยงนกแอ่นที่อยู่ใกล้กับบ้านพักอาศัยของกลุ่มประชากร ส่วนใหญ่ใช้การเปิด - ปิด แบบไม่เป็นเวลา แต่มีเวลาปิดบ้าง คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมา มีการเปิด - ปิดเสียงเป็นเวลา คิดเป็นร้อยละ 29.5 โดยส่วนใหญ่เปิดเสียงเรียกในเวลา 17.00 น. ถึง 19.00 น. อาคารเลี้ยงนกแอ่น ร้อยละ 25.3 ใช้การเปิดเสียงเรียกนกตลอด 24 ชั่วโมง และ อาคารที่ไม่ใช้การเปิดเสียงเรียกนก ร้อยละ 7.0

ระดับความดังของเสียงเรียกนกแอ่น ทำให้เกิดมลภาวะทางเสียงหรือไม่นั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 51.5 มีความเห็นว่าทำให้เกิดมลภาวะทางเสียง ที่เหลือร้อยละ 48.4 มีความเห็นว่าการเปิดเสียงเรียกนกแอ่น ไม่ทำให้เกิดมลภาวะทางเสียง

ตารางที่ 4.29 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโรคที่มากับนกแอ่น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเชื้อโรค และโรคร้ายที่มากับสัตว์ปีก	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
1. ความเชื่อในการติดเชื้อไข้หวัดนกของนกแอ่น		
- ไม่เชื่อว่านกแอ่นไม่สามารถติดเชื้อไข้หวัดนก	185	51.5
- เชื่อว่านกแอ่นไม่สามารถติดเชื้อไข้หวัดนกได้	174	48.5
2. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับเชื้อโรคและโรคร้าย		
- เคยวิตกกังวล	230	64.1
- ไม่เคยรู้สึกวิตกกังวล	129	35.9

ความเชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับโอกาสของการติดเชื้อไข้หวัดนกของนกแอ่นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 51.5 ไม่เชื่อว่านกแอ่นไม่สามารถติดเชื้อไข้หวัดนก และ ร้อยละ 48.5 ของผู้ตอบแบบสอบถาม เชื่อว่านกแอ่นไม่สามารถติดเชื้อไข้หวัดนก

ความวิตกกังวล เกี่ยวกับเชื้อโรคหรือโรคร้ายที่มากับสัตว์ปีก ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 64.1 เคยรู้สึกกังวล มีเพียงร้อยละ 35.9 เท่านั้นที่ไม่เคยรู้สึกกังวล

ตารางที่ 4.30 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่นในเขตชุมชน	จำนวน (n=359)	ร้อยละ (100%)
1. เห็นด้วย	207	57.7
2. ไม่เห็นด้วย	152	42.2

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 57.7 เห็นด้วยกับการก่อสร้างอาคารในเขตชุมชน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างรายได้ให้ท้องถิ่นทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น

รวมถึงทำให้ชุมชนมีชื่อเสียง และผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่นในเขตชุมชน คิดเป็นร้อยละ 42.2 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กลัวเชื้อโรคที่อาจติดมากับนกแอ่น และอาคารเลี้ยงนกแอ่นทำให้ภูมิทัศน์ของพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความเห็นว่าเสียงเรียกนกจากอาคารเลี้ยงนกแอ่นทำให้เกิดมลภาวะทางเสียง และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งเห็นว่าการเลี้ยงนกแอ่นเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงและอาคารเลี้ยงนกแอ่นอาจส่งผลทำให้แผ่นดินทรุด

การวิเคราะห์ปัจจัยความเสี่ยงภายนอกของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น

ปัจจัยภายนอกของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นของผู้ประกอบการในอำเภอบ้านแหลม ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการลงทุน เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมได้ แต่ต้องติดตามศึกษาเพื่อหาแนวโน้มที่จะเกิดและวิธีที่ควรปฏิบัติไว้ล่วงหน้า เพื่อลดความเสี่ยงหรือผลเสียหายที่จะเกิดขึ้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและออกแบบสอบถามมาวิเคราะห์ เพื่อสามารถระบุเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการลงทุนและใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการรวมถึงผู้สนใจลงทุนได้ศึกษา หาทางแก้ไขเพื่อลดระดับความเสี่ยงให้อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

1. การวิเคราะห์ทางด้านธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

การลงทุนเลี้ยงนกแอ่น เป็นการลงทุนที่ต้องอาศัยปัจจัยภายนอกที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยทางธรรมชาติ คือ นกแอ่นที่อาศัยในท้องถื่น หรือ จำนวนนกแอ่นที่อพยพย้ายถิ่นที่อยู่มาจากที่อื่น และทรัพยากรธรรมชาติที่มีในพื้นที่ ที่สามารถเอื้ออำนวยให้การลงทุนประสบความสำเร็จได้ ในที่นี้หมายถึง สภาพแวดล้อมของพื้นที่โดยรวมของอาณาเขตอำเภอบ้านแหลม ซึ่งเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเลมีป่าชายเลน มีพื้นที่และอาณาเขตติดกับพื้นที่เกษตรกรรม ทำนาข้าว ทำสวนผลไม้ ทำให้มีความอุดมสมบูรณ์ และมีแมลงซึ่งเป็นอาหารของนกแอ่น นอกจากนี้สภาพอากาศและอุณหภูมิของพื้นที่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมทำให้นกแอ่นสามารถอาศัยอยู่ได้ นกแอ่นเป็นปัจจัยทางธรรมชาติที่สำคัญต่อการลงทุนและเป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมได้ จึงนับว่าการลงทุนมีความเสี่ยงสูงมาก หากเกิดเหตุการณ์อันไม่พึงประสงค์หรือการขาดความสมดุลของธรรมชาติ อาจเป็นสาเหตุให้นกแอ่นมีการอพยพย้ายถิ่นที่อยู่ได้ การอนุรักษ์ธรรมชาติเป็นแนวทางหนึ่งในการลดความเสี่ยงของการลงทุน และในขณะที่ยังคงรักษาความสมดุลทางธรรมชาติไว้ได้ ก็ถือเป็นโอกาสของการลงทุน เพราะสามารถทำให้มีการเพิ่มจำนวนของนกแอ่นในพื้นที่ และก่อให้เกิดการลงทุนเพิ่ม

จากการสำรวจความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า ประชากรร้อยละ 24.8 ยังมีความคิดเห็นว่า อาคารเลี้ยงนกแอ่นเป็นสิ่งปลูกสร้างที่กีดขวางสายตา ทำให้ภูมิทัศน์ของพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป และกลุ่มประชากรร้อยละ 17.3 มีความคิดเห็นว่า อาคารเลี้ยงนกแอ่นมีความแตกต่าง

จากบ้านพักอาศัย ควรปรับปรุงให้มีความกลมกลืน เป็นข้อคิดเห็นที่ผู้ประกอบการไม่ควรมองข้าม และจำเป็นต้องให้ความสำคัญ เพราะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และเป็น แนวโน้มของการเกิดความเสียหายและผลกระทบต่อการลงทุนในอนาคต หากการก่อสร้างอาคารเล็ งนกแอ่นเพิ่มจำนวนมากขึ้น ก็จะมีผลทำให้ภูมิทัศน์เปลี่ยนแปลงไปอย่างมองเห็นได้ชัดเจน และ ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมามากขึ้น การวางแผนหรือการป้องกันการเกิดของความเสียหาย หรือผลกระทบได้ตั้งแต่ปัจจุบัน จะสามารถส่งผลดีต่อการลงทุนและสิ่งแวดล้อมในอนาคต เช่น การ ก่อสร้างอาคารให้มีความกลมกลืนหรือมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับสภาพของบ้านพักอาศัยทั่วไปของ ประชาชน ในปัจจุบันอาคารเล็งนกแอ่นที่พบเห็นทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลตำบลบ้านแหลม เป็นสิ่งปลูกสร้างลักษณะเดียวกับอาคารพาณิชย์ แต่ภายนอกอาคารปิดทึบมีเพียงช่องระบายอากาศไม่ มีประตูหรือหน้าต่าง โดยส่วนใหญ่ไม่มีการทาสีตัวอาคาร ทำให้ตัวอาคาร ดูเก่าและมีคราบความ สกปรกเกาะตามผนังอาคาร หากมีการปรับปรุงโดยการทาสี และตกแต่งบริเวณรอบ ๆ อาคาร ด้วยการ ปลูกต้นไม้เพื่อสร้างบรรยากาศและความร่มรื่นให้กับพื้นที่ เป็นสิ่งที่ช่วยให้สภาพแวดล้อมและ ภูมิทัศน์ของพื้นที่ไม่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้กระบวนการดังกล่าวอาจส่งผลให้ต้นทุน และค่าใช้จ่าย ของการลงทุนเพิ่มขึ้น แต่เป็นการควบคุมและไม่ก่อให้เกิดปัญหาหรือค่าใช้จ่ายในอนาคต

ระบบกำจัดและควบคุมของเสียของอาคารเล็งนกแอ่น เป็นปัจจัยภายในของการลงทุนที่ สามารถส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ จากการสำรวจข้อคิดเห็นของประชาชน พบว่า ร้อยละ 46.2 ของกลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่าควรมีการปรับปรุงการก่อสร้างอาคารเล็งนกแอ่น ให้มีระบบกำจัดและ ควบคุมของเสีย หากมีการก่อสร้างอาคารเล็งนกแอ่นมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น และภายในแต่ละอาคารไม่มี ระบบกำจัดหรือควบคุมของเสีย โดยปล่อยให้มีของเสียออกจากอาคารโดยไม่ควบคุม อาจส่งผลต่อ ระบบนิเวศน์ในเขตชุมชน เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค และการควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อโรคจะ สามารถทำได้ยากเนื่องจากอยู่ในแหล่งชุมชน ทำให้แพร่กระจายและระบาดอย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันมิ ให้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ผู้ประกอบการหรือผู้ลงทุน อาจ ต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับระบบกำจัดและควบคุมของเสียเพิ่มขึ้น ซึ่งกระบวนการดังกล่าวอาจส่งผล ให้ต้นทุนการดำเนินงานเพิ่มขึ้น แต่สามารถส่งผลในเชิงบวกในระยะยาวของการลงทุน เพราะจะไม่เกิด ข้อร้องเรียนหรือกระแสการต่อต้านของประชาชนในภายหลัง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการต้อง คำนึงถึงเพราะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสี่ยงในอนาคต

2. การวิเคราะห์ทางด้านสังคม

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหลม ซึ่งมีการ ก่อสร้างอาคารเล็งนกแอ่น ใกล้เคียงกับบริเวณบ้านพักอาศัยของประชาชน พบว่า ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการลงทุน มีทั้งข้อคิดเห็นที่ส่งผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อการลงทุน จากการสำรวจ กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งชายและหญิง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 25 - 45 ปี สำเร็จการศึกษา

สูงสุดระดับมัธยมศึกษา ถึง ระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน มีความคิดเห็นต่อการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งเป็นการลงทุนใหม่ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นว่า การลงทุนเลี้ยงนกแอ่นเป็นการลงทุนที่สามารถทำรายได้ให้กับท้องถิ่นได้ในอนาคต และทำให้ราคาที่ดินในอำเภอบ้านแหลมสูงขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นดีขึ้น ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวถือว่าส่งผลกระทบต่อการลงทุน เพราะสามารถทำสร้างแรงผลักดันให้เกิดการลงทุนเพิ่ม ทำให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นขยายตัว ธุรกิจที่เป็นธุรกิจต่อเนื่องจากการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นสามารถขยับตัวได้ เช่น ธุรกิจรับเหมาก่อสร้างร้านค้าขายอุปกรณ์ก่อสร้าง ธุรกิจรับซื้อรังนกแอ่น และหากมีผู้สนใจลงทุนเลี้ยงนกแอ่นเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการการจ้างงานในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์แรงงาน (สุมาลี ปิตยานนท์ 2535: 157 – 158) กล่าวว่าอัตราการว่างงานเป็นดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจต่างๆ ได้ดีในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เมื่ออุปสงค์รวมของระบบเศรษฐกิจมีความต้องการจ้างงานเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลง ซึ่งเป็นดัชนีแสดงถึงการขยายตัว หรือการเติบโตของระบบเศรษฐกิจในช่วงเวลานั้น เมื่อเศรษฐกิจในท้องถิ่นดี เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นจึงส่งผลให้ประชากรในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น มีการจับจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้นจึงมีเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ประชากรมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

นอกจากความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นแล้ว จากการสำรวจพบว่าร้อยละ 32.6 ของประชากรในเทศบาลตำบลบ้านแหลมมีความคิดเห็นต่อการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นว่า หากลงทุนเลี้ยงนกแอ่นแล้ว ยังไม่แน่ใจว่าจะมีนกเข้ามาอาศัยสร้างรัง และไม่แน่ใจว่าจะทำรายได้ได้จริงตามที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งความคิดเห็นในลักษณะดังกล่าวนี้ อาจส่งผลให้ผู้ที่จะลงทุนทั้งในท้องถิ่น และนายทุนจากพื้นที่อื่นเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจต่อการลงทุนในการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น อาจส่งผลให้การลงทุนใหม่ชะลอตัวลง ซึ่งเป็นผลในเชิงลบต่อการลงทุน

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่น ได้แก่ ลักษณะ รูปร่างของอาคาร จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ รู้จักและทราบกันอยู่แล้วว่า เป็นสิ่งปลูกสร้างสำหรับการเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งอาคารดังกล่าวมีความแตกต่างจากบ้านพักอาศัย มีกลุ่มตัวอย่างประชากรเพียงส่วนน้อยเท่านั้น มีความเห็นว่าควรปรับปรุงให้กลมกลืนกับบ้านพักอาศัย สำหรับความคิดเห็นดังกล่าว สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อทราบความเสี่ยงของการลงทุนด้านสังคม ได้ว่ารูปร่างและลักษณะของอาคารไม่ได้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต หรือความเป็นอยู่ของประชากรในท้องถิ่น จึงนับได้ว่าความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับรูปร่างและลักษณะของอาคารเลี้ยงนกแอ่น ไม่มีผลที่ก่อให้เกิดปัจจัยเสี่ยงด้านสังคมต่อการลงทุน

ความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับการปรับปรุงการก่อสร้างอาคาร ตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สิ่งที่เหมาะสมควรมีการปรับปรุงมากที่สุด เป็นเรื่องของการมีระบบกำจัดและควบคุมของเสียของอาคารเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งมีการคาดการณ์ใน

อนาคตว่าจะมีการเพิ่มขึ้นของนกแอ่นเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการวางแผนหรือสร้างระบบกำจัดและควบคุมของเสียที่มีคุณภาพในปัจจุบันจะส่งผลกระทบต่อสังคมในอนาคต ถึงแม้ว่ามูลของนกแอ่นจะสามารถนำออกจำหน่ายได้ แต่ถ้ามีเป็นจำนวนมากเกินความต้องการของตลาด ก็มีความจำเป็นต้องใช้ระบบกำจัดและควบคุมของเสียอยู่ นอกจากนี้ยังต้องใช้ระบบการกำจัดและควบคุมของเสียในส่วนอื่นที่ไม่ใช่มูลของนกอีก เช่น การใช้ระบบน้ำในการสร้างความชื้น ซึ่งมีส่วนของน้ำเสียที่จำเป็นต้องทิ้งออกจากอาคาร หากไม่มีการควบคุมหรือกำจัด ก็อาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ในเขตชุมชน เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค มีผลเชิงลบต่อคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน นอกจากนี้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงอาคาร เรื่องตำแหน่งและสถานที่ตั้งของอาคารนับเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่กลุ่มประชากรให้ความสนใจ จากจำนวนประชากรร้อยละ 26.2 มีความคิดเห็นว่าควรมีการปรับปรุงหรือพิจารณาใหม่ โดยส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ควรมีการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่นในเขตชุมชน เพราะเกรงว่าอาจส่งผลกระทบต่อสังคมในอนาคต เช่น การก่อสร้างอาคารมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น จะทำให้เกิดปัญหาความแออัด หรือเกิดเหตุการณ์อันไม่พึงประสงค์ เช่น หากเกิดปัญหาการแพร่กระจายของเชื้อโรคที่มาทับสัตว์ปีก ก็จะทำให้การเฝ้าระวังหรือการควบคุมการแพร่กระจายทำได้ยาก ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญและพิจารณาก่อนการตัดสินใจลงทุนในการหาตำแหน่งและสถานที่ตั้งที่เหมาะสม รวมถึงการสร้างระบบกำจัดและควบคุมของเสีย เพื่อไม่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงต่อการลงทุนในภายหลัง เป็นการลดการสูญเสียที่จะเกิดขึ้นในการลงทุน และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมในอนาคต ซึ่งกระบวนการดังกล่าวอาจส่งผลให้ต้นทุนและค่าใช้จ่ายของการลงทุนเพิ่มขึ้น แต่สามารถลดหรือบริหารความเสี่ยงได้ก่อนการเกิดเหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายที่มากกว่า

ปัจจัยที่ผู้ประกอบการต้องนำมาพิจารณาอีกปัจจัยหนึ่ง คือ ข้อคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปิดเสียงและความดังของเสียงที่ใช้เปิดเสียงเรียกนกของอาคารเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งกลุ่มประชากรร้อยละ 70.5 ได้ยินเสียงเรียกนกแอ่น และกลุ่มประชากรร้อยละ 51.5 มีความคิดเห็นว่า ระดับความดังของเสียงทำให้เกิดมลภาวะทางเสียง ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากระดับความดัง และการเปิด-ปิดเสียงเรียกนกของอาคารเลี้ยงนก จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 38.2 ของอาคารเรียกนกแอ่นใช้การเปิด-ปิดเสียงเรียกแบบไม่เป็นเวลา แต่มีช่วงเวลาที่ปิดบ้าง ผู้ประกอบการจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการควบคุมระดับความดังและลักษณะการเปิด-ปิดเสียงเรียกนก ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น เช่น ทำให้ประชาชนเกิดความหงุดหงิด รู้สึกว่าการเปิดเสียงเรียกนกแอ่นเป็นการรบกวน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ เป็นผลในเชิงลบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน และสะท้อนกลับมาส่งผลกระทบต่อการลงทุน เนื่องจาก การเกิดข้อร้องเรียนของประชาชน ทำให้เกิดกระแสการต่อต้านการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นของกลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบ

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรเกี่ยวกับกับเชื้อโรค และ โรคภัยที่มาทับสัตว์ปีก จากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการติดเชื้อไข้หวัดนกของนกแอ่น พบว่ากลุ่มประชากรร้อยละ

51.5 ไม่เชื่อว่านกแอ่นไม่สามารถติดเชื้อไข้หวัด โดยให้เหตุผลของการไม่เชื่อว่า นกแอ่นเป็นสัตว์ปีก เช่นเดียวกับนกหรือสัตว์ปีกประเภทอื่น ๆ ที่สามารถติดเชื้อไข้หวัดนกได้ และยังไม่มีการพิสูจน์ที่สามารถยืนยันได้อย่างชัดเจน ซึ่งประชากรส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 64.1 มีความรู้สึกรู้สึกกังวลเกี่ยวกับเชื้อโรคและโรคร้ายที่มากับสัตว์ปีก ความวิตกกังวลมีผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน สาเหตุของความวิตกกังวล อาจเป็นผลมาจากการที่อาคารเลี้ยงนกแอ่นอยู่ใกล้กับบริเวณบ้านพักอาศัยและข่าวสารการระบาดของโรคไข้หวัดนกที่มักจะมีขึ้นกับสัตว์ปีกที่เกิดขึ้นในแต่ละปี ดังนั้นแนวทางในการจัดการหรือการตอบสนองความเสี่ยงของการลงทุนที่ดีที่สุดควรเริ่มตั้งแต่การตัดสินใจลงทุน ผู้ประกอบการควรหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะทำให้เกิดผลกระทบในอนาคต หากการกระทำดังกล่าวส่งผลต่อต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการต้องพิจารณาจากความคุ้มค่าในการลงทุนและความสามารถในการจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ในภาพรวม

3. การวิเคราะห์ทางด้านกฎหมาย

ด้านกฎหมายเกี่ยวข้องการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่าการขออนุญาตก่อสร้างหรือ ดัดแปลงอาคารทั่วไป ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 การขออนุญาตก่อสร้างอาคารสำหรับเลี้ยงนกแอ่น ในปัจจุบันไม่มีพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงเฉพาะสำหรับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่น ผู้ขออนุญาตขึ้นแบบก่อสร้างเป็นการก่อสร้างอาคารพาณิชย์และมีการต่อเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้เป็นอาคารสำหรับเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถพิจารณาคำขออนุญาตก่อสร้างในประเภทอาคารเลี้ยงสัตว์ที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือเข้าใช้สอยได้ เพราะกฎหมายต่าง ๆ ได้ให้อำนาจหน้าที่แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไว้แล้ว เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายฉบับที่ 6 พ.ศ. 2527 และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ลักษณะคุณสมบัติของวัสดุ การรับน้ำหนักของพื้นดินที่รองรับ ฯลฯ โดยลักษณะการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่น เป็นอาคารที่มีลักษณะปิดทึบ ไม่มีประตูและหน้าต่างในแต่ละชั้นของอาคาร ซึ่งนับว่ายังมีข้อขัดต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และจากการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันการขออนุญาตก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่นในพื้นที่อำเภอบ้านแหลม ยังไม่มีการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง โดยผู้ประกอบการสามารถขออนุญาตก่อสร้างได้ทั้งพื้นที่ในและนอกเขตชุมชน

ปัญหาข้อร้องเรียนของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่า มีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการเปิดเสียงเรียกนกของอาคารเลี้ยงนกแอ่นกรณีเหตุรำคาญ จากการเปิดเสียงเรียกนกของอาคารเลี้ยงนกแอ่นที่มีความดัง ซึ่งแนวทางแก้ไขของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการปรึกษาหารือ และขอความร่วมมือจากกลุ่มผู้ประกอบการ โดยมีข้อตกลงสำหรับการเปิดเสียงเรียกนก ให้มีระดับความดังของเสียง ให้อยู่ในระดับความดังที่ลดลง ซึ่ง

ผู้ประกอบการควรให้ความร่วมมืออย่างเคร่งครัด เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างไม่มีปัญหาความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับการลงทุน และเป็นการลดความเสี่ยงของการลงทุน

การศึกษาเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังโรคระบาดที่มาทับสัตว์ปีกของหน่วยงานราชการพบว่า ได้มีการประสานงานกับปศุสัตว์อำเภอ เป็นวิทยากรอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคระบาดที่มาทับสัตว์ปีก เช่น โรคไขหวัดนก ให้กับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครสาธารณสุข และจัดทำข่าวประชาสัมพันธ์ และขอความร่วมมือจากผู้เลี้ยงสัตว์ปีกให้แจ้งเจ้าหน้าที่ ในกรณีมีสัตว์ล้มตายมากผิดปกติ

การศึกษานโยบายการจัดเก็บภาษีสำหรับผู้ประกอบการเลี้ยงนกแอ่น จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่า ได้มีหนังสือและการหารือของจังหวัดต่าง ๆ กรณีการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของนกแอ่น ซึ่งอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน เนื่องจากเจ้าของใช้โรงเรือนหาประโยชน์จากการเก็บรังนกแอ่นเพื่อเป็นรายได้ โดยการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 แก้ไข พ.ศ. 2534 ฉบับที่ 1 – 2 และส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2534 ฉบับที่ 4 การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของสำหรับผู้ประกอบการเลี้ยงนกแอ่นในเขตพื้นที่อำเภอบ้านแหลม กำหนดให้มีการจัดเก็บในปี พ.ศ. 2550 และการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยผู้ประกอบการยื่นเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้วยวิธีการประเมินตนเอง ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ และกำหนดการยื่นเสียภาษีปีละ 2 ครั้ง

4. การวิเคราะห์ทางการตลาด

รังนกแอ่น เป็นสินค้าราคาสูงถึงหลักหมื่นต่อกิโลกรัม จากการที่เป็นผลผลิตที่ได้จากธรรมชาติเป็นสินค้าที่สามารถควบคุมการผลิต เป็นสินค้าที่อยู่ในตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ราคาของสินค้าเป็นไปตามกลไกของตลาด การบริโภครังนกเป็นการบริโภคตามความเชื่อ ซึ่งนกแอ่นกินรังเป็นนกที่มีถิ่นที่อยู่ในแถบทวีปเอเชีย ดังนั้นประเทศที่มีสินค้าประเภทรังนกออกจำหน่ายจะมีเฉพาะประเทศที่ในแถบทวีปเอเชีย เท่านั้น ในขณะที่มีปริมาณความต้องการบริโภครังนกอยู่ทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีนกแอ่นอาศัยอยู่ แต่ปริมาณรังนกแอ่นภายในประเทศไทย ในปัจจุบันยังมีไม่มาก รังนกส่วนใหญ่ได้มาจากการสัมปทานเก็บรังนกในถ้ำ และเกาะต่าง ๆ ที่มีนกแอ่นอาศัย และรังนกจากอาคารเลี้ยงนกแอ่นอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันยังมีผลผลิตไม่มากนัก จากตัวเลขการนำเข้ารังนกของประเทศไทยตามตารางที่ 1.1 พบว่าประเทศไทยยังมีปริมาณการนำเข้ารังนกจากต่างประเทศเป็นจำนวนเงินที่สูงเนื่องจากเป็นสินค้าที่มีราคาแพง ประกอบกับผลผลิตภายในประเทศยังมีไม่เพียงพอ และปริมาณความต้องการบริโภคทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศยังมีมาก

การวิเคราะห์ปัจจัยความเสี่ยงภายในของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น

ปัจจัยภายในเป็นปัจจัยที่เกิดจากภายในที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของลงทุน และเป็นปัจจัยที่สามารถควบคุมได้ สำหรับการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นปัจจัยภายในที่สำคัญเป็นการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงของการจัดหาเงินทุน จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเลี้ยงนกแอ่นพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ใช้เงินลงทุนจากเงินออม และผู้ประกอบการบางรายใช้เงินลงทุนจากเงินออมและเงินกู้ยืม ซึ่งการพิจารณาจัดหาเงินทุนของผู้ประกอบการนับเป็นสิ่งสำคัญ มีผลต่อต้นทุนของการลงทุนและก่อให้เกิดความคุ้มค่าแก่การลงทุน โดยปกติการจัดหาเงินทุนจากหนี้สิน จะทำให้อัตราคิดลดจะสูงขึ้น ดังนั้นโครงสร้างของเงินลงทุนต้องมีความเหมาะสม สำหรับกรณีศึกษาที่ 1.2 และ 2.2 เป็นกรณีศึกษาที่ผู้ลงทุนใช้เงินลงทุนจากเงินออมและเงินกู้ยืม ซึ่งจากการวิเคราะห์ทางการเงินตามวิธีระยะเวลาคืนทุน พบว่า ระยะเวลาของการคืนทุนมีความแตกต่างจากระยะเวลาคืนทุนของกรณีที่ 1.1 และ 2.1 ประมาณ 6 และ 8 เดือน ซึ่งนับได้ว่าการจัดหาเงินทุนของผู้ประกอบการมีความเหมาะสม

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงของการลงทุนจากความพร้อมของเงินลงทุน จากการพิจารณากระแสเงินสดของการลงทุน พบว่า มีกระแสเงินสดติดลบในช่วงปีแรก ๆ ทุกโครงการ สาเหตุจากรายจ่ายลงทุนที่สูง รวมถึงค่าใช้จ่ายประจำงวด และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเปลี่ยนอุปกรณ์ใหม่แทนอุปกรณ์เก่า ที่เกิดขึ้นในแต่ละปี ในขณะที่รายรับต้องใช้ระยะเวลาในการรอให้นกเข้าอาศัยสร้างรัง และปริมาณการเพิ่มของนกในอาคาร ซึ่งการที่กระแสเงินสดติดลบ เป็นการขาดสภาพคล่องทางการเงินของการลงทุน ผู้ลงทุนต้องเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ก่อนการตัดสินใจลงทุน โดยการพิจารณาถึงพร้อมของเงินลงทุนของตนเอง รวมถึงแนวทางในการจัดหาเงินทุน และการพิจารณาความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนว่ามีความเหมาะสม และสมควรตัดสินใจลงทุนหรือไม่

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงของการตัดสินใจเลือกขนาดของการลงทุน ขนาดของการลงทุนได้แก่ ขนาดของอาคารเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งมีผลต่อรายได้และรายจ่ายลงทุนของผู้ประกอบการ ขนาดของอาคารเลี้ยงนกแอ่นเป็นตัวแปรสำคัญในการใช้คำนวณรายได้ในอนาคต นอกเหนือจากปริมาณของนกที่เพิ่มในอาคาร กล่าวคือ ปริมาณของนกในอาคารจะสามารถเพิ่มขึ้นได้เท่าที่ความสามารถของอาคารจะรองรับได้ เมื่อปริมาณนกเพิ่มจนพื้นที่สำหรับสร้างรังในอาคารเต็มแล้ว นกรุ่นต่อ ๆ ไป จะออกไปอาศัยสร้างรังที่อื่น ฉะนั้น จำนวนรังที่เก็บได้ในปีต่อ ๆ ไปจะคงที่ ด้านค่าใช้จ่ายลงทุนของผู้ประกอบการที่ลงทุนในอาคารขนาดใหญ่ จะต้องใช้เงินลงทุนที่สูงขึ้น ซึ่งถ้าพิจารณาถึงรายจ่ายลงทุนและความเสี่ยงของการลงทุน การเลือกลงทุนในอาคารเลี้ยงนกแอ่นที่มีขนาดใหญ่ ทำให้รายจ่ายของการลงทุนสูงขึ้น ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคาร ค่าที่ดิน จากการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการพบว่า

กระแสเงินสดของการลงทุน ในช่วงปีที่ 1-6 ตามตารางที่ 4.13,4.15,4.20 และ 4.22 กระแสเงินสดของการลงทุนส่วนใหญ่ติดลบ ในขณะที่กระแสเงินสดด้านรายรับของแต่ละโครงการมีจำนวนเงินที่เท่ากัน หมายถึง ทุกโครงการมีรายรับที่เท่ากัน จากการคำนวณปริมาณนกที่เพิ่มขึ้นเหมือนกัน จนกว่าปริมาณนกจะเต็มพื้นที่ของแต่ละอาคาร ไม่ว่าจะขนาดอาคารจะเป็นเท่าใด ปริมาณของนกในอาคารในช่วงปีต้น ๆ จะเพิ่มขึ้นในปริมาณที่เท่ากันและมีรายได้ที่เท่ากันทุกโครงการ ทำให้โครงการที่มีอาคารขนาดใหญ่กว่าเสียโอกาสในการใช้เงินลงทุนในช่วง 1-10 ปีแรก และไม่ว่าผู้ลงทุนจะพิจารณาเลือกลงทุนในขนาดใหญ่หรือเล็ก ระยะเวลาคืนของทุกโครงการที่ได้จากการวิเคราะห์ตามวิธีระยะเวลาคืนทุนได้ค่าที่ไม่แตกต่างกัน หากเลือกลงทุนในโครงการที่มีขนาดของอาคารเล็กลงก่อก่อนที่เล็กกว่า ผู้ลงทุนอาจนำเงินส่วนที่เหลือไปเลือกลงทุนในธุรกิจอื่นได้

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงจากการเลือกทำเลที่ตั้งของอาคารเลี้ยงนกแอ่น การเลือกทำเลที่ตั้งของอาคารเลี้ยงนกแอ่น ถือเป็นปัจจัยภายในปัจจัยหนึ่งที่ผู้ลงทุนควรให้ความสำคัญ จากการศึกษาพบว่าทำเลที่ตั้งสำหรับอาคารเลี้ยงนกแอ่น ที่เหมาะสมจะต้องเป็นบริเวณที่อยู่ใกล้กับแหล่งที่อยู่เดิมของนก อยู่ใกล้กับแหล่งอาหารของนก และเป็นเส้นทางที่นกบินผ่าน สำหรับพื้นที่ในเขตอำเภอบ้านแหลม นับว่าเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมเพราะมีแหล่งที่อยู่เดิมของนก คือ วัดที่มีนกอาศัยอยู่จำนวนมาก และอยู่ใกล้กับแหล่งอาหารของนก ได้แก่ ป่าชายเลน และนาข้าว นอกจากนี้การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุดควรพิจารณาเลือกโดยการคำนึงถึงปัจจัยเสี่ยงของการลงทุนมาใช้ประกอบการตัดสินใจด้วย จากการสัมภาษณ์ประชาชนในเขตเทศบาลตำบล พบว่า กลุ่มประชากรร้อยละ 42.2 ไม่เห็นด้วยกับการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแอ่นในเขตชุมชน เพื่อเป็นการลดปัจจัยเสี่ยงที่จะเกิดกับการลงทุน ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ผู้สนใจลงทุนควรศึกษาข้อมูลอย่างครบถ้วน